

Arrest

nr. 208 620 van 3 september 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. ZWART
Roemeniëstraat 26
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 februari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat L. ZWART verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 22 november 2016 en heeft zich vluchteling verklaard op 23 november 2016.

1.2. Op 16 februari 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 19 februari 2018 aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bezit de Afghaanse nationaliteit en bent afkomstig uit het dorp Zerani, gelegen in het district Qarghayi in de provincie Laghman. U bent Pashtoun van etnische origine, 15 jaar oud en hangt het soennitische geloof aan.

Nog voor uw geboorte vestigden uw ouders zich in Pakistan. Ze verbleven met andere Afghanen in Shomro, nabij de stad Swabi. Toen u vijf jaar oud was, keerde u samen met uw ouders, uw twee broers en uw zus terug naar Afghanistan. Uw vader wilde niet langer in Pakistan wonen omdat Afghanen er voortdurend lastig werden gevallen door de politie. Terug in Afghanistan, vestigden jullie zich in het dorp Zerani, vanwaar uw vader afkomstig was.

In Zerani volgden u en uw oudere broers les in de madrassa. De leraar moedigde iedereen aan om deel te nemen aan de jihad. Uw twee broers gaven gehoor aan zijn oproep en sloten zich aan bij de taliban. Toen de taliban strijd leverden met Daesh in Laghman, kwamen ze beiden om het leven. Na dit incident had iedereen in uw familie schrik dat de taliban u ook zouden meenemen om met hen te strijden. Jullie bleven nog tweeënhalf jaar in Zerani wonen, maar uit angst voor de taliban keerden jullie uiteindelijk terug naar Shomro in Pakistan. In totaal heeft u zes jaar in Afghanistan gewoond.

In Pakistan was het leven voor Afghanen nog steeds erg moeilijk. Uw moeder had erg veel verdriet door het overlijden van uw broers. Twee jaar na jullie aankomst in Pakistan, stierf ze er aan een hartaanval. Daarop adviseerde iemand uw vader dat hij u naar Europa moest sturen zodat u een goede toekomst zou hebben. Eén maand na het overlijden van uw moeder, verliet u Pakistan en vertrok u richting Europa.

U reisde eerst naar Iran. Daar verloor u de contactgegevens van uw vader. Hierna reisde u verder naar Europa. Op 1 september 2016 vroeg u asiel aan in Roemenië. U verklaarde er dat uw naam X is. Als geboortedatum gaf u er 1 januari 1998 op. Uw aanvraag werd er geweigerd op 28 oktober 2016. Vervolgens reisde u verder naar West-Europa. Op 22 november 2016 kwam u aan in België, waar u één dag later asiel aanvraagde.

U legt geen documenten voor om uw asielaanvraag te ondersteunen.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan en Pakistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw verklaringen over uw voorgehouden verblijf in Swabi, Pakistan en Laghman, Afghanistan geenszins coherent en doorleefd zijn. U schept geen enkele duidelijkheid over het moment waarop u op die locaties zou hebben gewoond, noch over de achterliggende redenen waarom u en uw ouders zo vaak van woonplaats zijn veranderd.

In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat uw verklaringen over de omzwervingen van uw familie bijzonder gebrekkig en incoherent zijn. Zo heeft u er geen enkel idee van waarom uw Afghaanse vader en moeder in Pakistan waren toen u daar werd geboren. U tast volledig in het duister wanneer gevraagd wordt waarom uw ouders voor uw geboorte van Afghanistan naar Pakistan zijn verhuisd (CGVS, p. 8 en 20). Verder bevraagd over de afkomst van uw ouders, stelt u niet te weten of uw vader geboren is in Afghanistan, dan wel in Pakistan (CGVS, p. 14). U gaf wel aan dat de broers en zussen van uw vader nooit in Pakistan hebben gewoond. Op de vraag waarom uw vader als enige van zijn familie naar Pakistan is verhuisd, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 14-15). U weet evenmin waar uw moeder geboren is (CGVS, p. 17-18).

Voorts weet u niet hoe lang uw familie al in Pakistan woonde toen u daar werd geboren. Toen hier verder op werd doorgevraagd, gaf u aan dat u niet wist of uw ouders vóór uw geboorte ooit in Afghanistan hadden gewoond. U kon enkel meedelen dat Zerani de regio van oorsprong is van uw vader, maar u wist niet of uw vader daar voor uw geboorte ooit al had verbleven (CGVS, p. 8). Toen hier even later op werd teruggekomen, opperde u dat uw moeder voor uw geboorte allicht een tijdje bij haar ouders in Afghanistan zal hebben gewoond (CGVS, p. 17-18). Even later paste u uw verklaringen aan en stelde u dat uw ouders waarschijnlijk toch in hun dorp in Afghanistan zijn getrouwd. U gaf tevens aan dat uw twee broers en zus, die allemaal ouder dan u zijn, in Afghanistan zijn geboren (CGVS, p. 19). Dat u erg gebrekkige en inconsistente verklaringen aflegt over dergelijke elementaire zaken, is erg opmerkelijk.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat ook uw verklaringen over uw familiaal netwerk in Afghanistan bijzonder incoherent zijn. Zo verklaarde u aanvankelijk dat er geen enkele familie van u in het dorp Zerani woonde toen u daar verbleef met uw ouders, broers en zus. U dacht enkel dat er één oom langs moederszijde was die in een subdorp van Zerani woonde (CGVS, p. 8-9). Even later verklaarde u evenwel dat de drie broers en twee zussen van uw vader allemaal in Zerani woonden toen u daar verbleef. Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen over de woonplaats van uw familie, gaf u aan dat u de vraag eerst niet goed had begrepen en meende dat er enkel werd gevraagd naar verre verwanten (CGVS, p. 14). Een verklaring die evenwel geen steek houdt, aangezien u toen antwoordde dat uw oom langs moederszijde, die moeilijk als een verre verwant kan worden beschouwd, in een subdorp van Zerani woonde. Even later verklaarde u dan weer dat uw moeder twee broers heeft die in het subdorp Kuz Zerani wonen (CGVS, p. 20-21).

Voorts zijn ook uw verklaringen over wanneer u precies op een bepaalde locatie hebt gewoond niet consistent. Zo verklaarde u tijdens het gehoor op het CGVS dat u bent geboren in Pakistan en dat u daar vijf jaar hebt gewoond. Vervolgens verhuisde u naar Zerani in Afghanistan waar u zes jaar hebt gewoond. Nadien keerde u terug naar Pakistan waar u nog twee jaar hebt gewoond, waarna u naar Europa bent vertrokken (CGVS, p. 3-4). Bij de registratie van uw asielaanvraag door Bureau MINTEH liet u evenwel optekenen dat u al acht jaar oud was toen u vanuit Sawabi in Pakistan naar Afghanistan verhuisde (Fiche MINTEH). U liet toen ook op geen enkel moment optekenen dat u na uw verblijf in Afghanistan opnieuw twee jaar in Pakistan had doorgebracht. Wel integendeel. U gaf enkel aan dat u zes maanden onderweg was geweest tot u België had bereikt en dat uw vader sinds zeven maanden weer in Sawabi, Pakistan woonde (Fiche MINTEH).

Daarnaast legde u tegenstrijdige verklaringen af over het moment en de manier waarop uw broers zijn overleden. Zo liet u op bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), op 24 februari 2017, optekenen dat uw broers drie jaar voordien waren overleden. In de vragenlijst voor niet-begeleide minderjarigen uit Afghanistan, die u samen met uw voogd hebt ingevuld, staat geschreven dat u 10,5 jaar oud was toen uw broers zijn overleden en dat u exact dezelfde leeftijd had toen u van Afghanistan naar Pakistan bent vertrokken (Vragenlijst voor niet-begeleide minderjarigen, verblijfplaats 2).

Deze stellingen zijn evenwel moeilijk in overeenstemming te brengen met uw verklaringen tijdens het gehoor op het CGVS dd. 21 december 2017. Toen verklaarde u immers dat uw broers zeven of acht jaar geleden zijn overleden en dat u na het overlijden van uw broers nog 2,5 jaar in Afghanistan hebt gewoond voor u naar Pakistan bent vertrokken (CGVS, p. 20). Daar bleef u vervolgens nog twee jaar vooraleer u verder reisde naar Europa (CGVS, p. 3). Ook uw verklaringen over de manier waarop uw broers zijn overleden, zijn geenszins coherent. Zo liet u op het moment van uw asielaanvraag optekenen dat uw twee broers vermoord werden door de taliban (Fiche MINTEH). Dit is evenwel moeilijk in overeenstemming te brengen met uw latere verklaringen bij de DVZ en tijdens het gehoor op het CGVS dat uw broers in dienst gingen bij de taliban en om het leven kwamen toen ze het met die groepering in Laghman opnamen tegen Daesh (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5; gehoorverslag CGVS, p. 24-25). Wat betreft deze laatste verklaring moet bijkomend worden opgemerkt dat er pas in de zomer van 2014 voor het eerst melding werd gemaakt van de aanwezigheid van Daesh in Afghanistan, meer bepaald in de provincie Nangarhar. In januari 2015 werd officieel aangekondigd dat er een aftakking van Daesh actief was in Afghanistan. Bijgevolg is het onmogelijk dat uw broers zeven of acht jaar geleden werden gedood door Daesh, aangezien die organisatie toen nog niet actief was in Afghanistan. Geconfronteerd met deze informatie, stelde u dat u de geschiedenis niet kent, maar dat er toen gevechten waren in uw dorp (CGVS, p. 25). Uw verklaring is evenwel geenszins in staat bovenvermelde tegenstrijdigheden te verhelderen. Dat u Daesh zeven of acht jaar geleden in Laghman situeert, doet tevens afbreuk aan uw beweerd verblijf in Laghman.

Ook omtrent de leeftijd en het overlijden van uw moeder legde u erg inconsistente verklaringen af. Zo gaf u één dag na uw asielaanvraag te kennen dat uw moeder al vier jaar geleden overleden was (Fiche MINTEH). Die verklaring is moeilijk in overeenstemming te brengen met uw recentere verklaring op het CGVS dat uw moeder pas één maand voor uw vertrek uit Pakistan is overleden en u vervolgens zes maanden onderweg was tot u in België aankwam (CGVS, p. 24; Verklaring DVZ, vraag 32). Hierbij moet eveneens worden opgemerkt dat toen u tijdens het gehoor op het CGVS werd gevraagd naar de verblijfplaats van uw moeder, u aanvankelijk aangaf dat u niet wist waar uw moeder zich bevond. Vervolgens corrigeerde u spontaan uw verklaringen en stelde u dat uw moeder was overleden toen jullie in Pakistan waren. U voegde daar nog aan toe dat u niet wist waar uw vader en uw zus zich momenteel bevinden (CGVS, p. 20). Dat u geen éénduidige verklaringen aflegt over het moment en, daaraan gekoppeld, de plaats van overlijden van uw moeder, is andermaal erg opmerkelijk.

Bovendien zijn ook uw verklaringen over de leeftijd van uw moeder allesbehalve coherent te noemen. Zo gaf u één dag na uw asielaanvraag aan dat uw moeder 25 jaar oud was toen ze is overleden (Fiche MINTEH). Bij de DVZ verklaarde u eveneens dat uw moeder ongeveer 25 jaar oud was toen ze is gestorven (Verklaring DVZ, vraag 15A). Deze leeftijd is erg jong, zeker wanneer de door u opgegeven leeftijd van uw twee oudere broers in rekening worden gebracht. Op de DVZ verklaarde u immers dat uw broers ongeveer 17 en 18 jaar oud waren op het moment dat ze om het leven kwamen (Verklaring DVZ, vraag 17). U gaf ook steeds aan dat uw moeder na uw broers is overleden (CGVS, p. 24; Verklaring DVZ, vraag 15A en 17). Tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u aanvankelijk dat u de leeftijd van uw moeder niet kende. Ook bij benadering kon u geen uitspraak doen over de leeftijd van uw moeder. Pas toen u erop werd gewezen dat u tijdens uw voorgaande interviews wel degelijk de leeftijd van uw moeder had meegedeeld, stelde u plots dat uw moeder 33 jaar oud was toen jullie vanuit Afghanistan naar Pakistan zijn teruggekeerd en dat ze daar twee jaar later is overleden (CGVS, p. 24).

Daarnaast moet worden opgemerkt dat uw verklaringen over de zes jaar die u in Afghanistan hebt doorgebracht allerm minst doorleefd overkomen. Zo legde u tijdens het gehoor op het CGVS tegenstrijdige verklaringen af over uw burens in Afghanistan. Aanvankelijk verklaarde u immers dat X aan de ene kant van uw huis woonde en X aan de andere kant. Voor uw huis woonde X en achter uw huis woonde X (CGVS, p. 13). Toen hier aan het einde van het gehoor op werd teruggekomen, verklaarde u totaal iets anders. U gaf dan aan dat X voor uw huis woonde en X erachter. Aan de zijanten woonden X X en X (CGVS, p. 13 en 27-28). Dat u maar liefst drie van uw vier burens op een andere plaats lokaliseerde dan eerder in het gehoor, doet verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Het is eveneens opmerkelijk dat u niet op de hoogte bent van de naam van de grote rivier die naast Zerani stroomt. Daarnaast gevraagd stelde u enkel dat de mensen daar 'rivier' tegen zeiden en dat u nooit iemand een andere benaming had horen gebruiken voor die rivier (CGVS, p. 12). Van iemand die zes jaar naast een rivier heeft gewoond die dezelfde naam heeft als de Afghaanse hoofdstad, kan evenwel verwacht worden dat hij die naam spontaan zou kunnen meedelen.

Voorts moet worden opgemerkt dat de door u opgegeven waardeverhouding tussen de twee munten waarmee betaald kan worden in Laghman, geenszins overeenkomt met de realiteit. U gaf correct aan dat in Laghman zowel in afghani als in kaldar, de benaming voor de Pakistaanse munt, kon worden betaald. Gevraagd naar de waardeverhouding stelde u dat 1 afghani twee, drie of vier keer zoveel waard was als 1 kaldar. Uit informatie beschikbaar op het CGVS blijkt evenwel dat de waarde van 1 afghani de voorbije tien jaar schommelde tussen anderhalf en twee Pakistaanse roepie/kaldar.

Daarnaast vertoonde uw kennis over het leven in Afghanistan en Pakistan nog enkele opmerkelijke hiaten. Zo bleek u in staat om de maanden die worden gebruikt in Afghanistan op te sommen, maar kon u hen niet in de correcte seizoenen plaatsen. Gevraagd naar de zomermaanden, somde u de maanden van de lente op. Gevraagd naar de maanden van de herfst, somde u de maanden van de zomer op. U wist evenmin wanneer Nieuwjaar wordt gevierd in Afghanistan. Gevraagd naar de maanden die in Pakistan wordt gebruikt, zei u enkel dat de mensen in Shomro het ook hadden over hamal, saur en jauza; de maanden die in Afghanistan worden gebruikt (CGVS, p. 10). Uit informatie beschikbaar op het CGVS blijkt evenwel dat in Pakistan een andere kalender wordt gehanteerd dan in Afghanistan. Dat u daar geen informatie over kan meedelen, doet verder vraagtekens rijzen bij uw voorgehouden verblijfplaatsen.

Voorts was u er evenmin van op de hoogte dat er totaal andere verkeersregels gelden voor voertuigen in Afghanistan en Pakistan. U verklaarde dat voertuigen in de twee landen aan dezelfde kant van de weg reden en dat ook het stuur in de auto aan dezelfde kant staat. U gaf aan dat de verkeerssituatie in beide landen dezelfde is als in België (CGVS, p. 16-17). Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat voertuigen in Afghanistan, net zoals in België aan de rechterkant van de weg rijden. In Pakistan volgt men evenwel het Britse systeem en moeten voertuigen aan de linkerkant van de weg rijden. Dat u daar niet van op de hoogte bent, ondanks uw jarenlange verblijf in dat land, is erg opmerkelijk.

Daarnaast moeten nog een aantal zaken worden opgemerkt die verder doen twifelen aan uw voorgehouden verblijf als Afghaans vluchtelingen in Pakistan. Zo is het erg opmerkelijk dat u geen enkel woord Urdu kan spreken, nochtans de nationale taal in Pakistan zoals u zelf ook aangeeft. U spreekt de taal niet, begrijpt ze niet en geeft toe dat u er niets over weet (CGVS, p. 11-12). Zelfs indien de gangbare taal in het deel van Pakistan waar u woonde effectief het Pashtou is, dan nog is het weinig aannemelijk dat u gedurende de jaren dat u daar hebt gewoond, geen enkel woord Urdu hebt opgestoken. Voorts is het erg opmerkelijk dat u naast uw vader geen enkele andere Afghaanse vluchteling kent die in het bezit was van een tijdelijke verblijfskaart voor Afghanen. U wist evenmin of uw vader zijn kaart ooit had moeten laten vervangen (CGVS, p. 21-22). U was er niet van op de hoogte of uw vader voor u ook zo'n verblijfskaart kon aanvragen en u heeft er hem nooit naar gevraagd (CGVS, p. 23). Verder had u geen flauw benul van de reden waarom de andere Afghanen die in Shomro, Pakistan woonden, Afghanistan hadden verlaten (CGVS, p. 9). Tenslotte is het erg opmerkelijk dat u zich niet kunt herinneren of u ooit naar de dokter bent gegaan. U stelde dat niemand van uw gezin ooit ziek was en dat jullie daar dus niet naar de dokter moesten gaan. Gevraagd wat jullie deden toen uw moeder een hartaanval kreeg, stelde u dat uw vader op dat moment niet thuis was en u haar niet kon brengen omdat u geen auto had. Gevraagd of u niemand anders kon vinden met een auto om uw moeder naar een dokter te brengen, antwoordde u slechts dat de mensen daar elkaar niet hielpen (CGVS, p. 26-27). Andermaal komen uw verklaringen allerminst doorleefd over.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u uw beweerde verblijfplaatsen en afkomst uit het district Qarghayi in de provincie Laghman niet aannemelijk gemaakt. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Qarghayi heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 21.12.2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Toen u werd gewezen op het feit dat u niet de waarheid vertelde over uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België, stelde u dat u geen leugen vertelde en herhaalde u dat u achtereenvolgens vijf jaar in Shomro, zes jaar in Zerani en opnieuw twee jaar in Shomro had gewoond (CGVS, p. 15).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie *Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48, 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van *"het beginsel van behoorlijk bestuur van de zorgvuldigheid dat de administratie verplicht zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier in acht worden genomen"*, van het algemeen beginsel van formele motivering van bestuurshandeling en voert hij tevens aan dat er een manifeste beoordelingsfout werd gemaakt.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

2.2.2.1. De Raad benadrukt vooreerst dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden. De Raad stelt vast dat verzoeker niet de minste toelichting geeft op welke manier hij de artikelen 48 en 48/5 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in hoe artikel 48 van de Vreemdelingenwet geschonden zou zijn, aangezien dit artikel bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die daartoe worden gesteld door de internationale overeenkomsten die België binden, als vluchteling kan worden erkend. Het betreft echter een algemeen geformuleerd artikel, dat het recht op asiel of op subsidiaire beschermingsstatus voor bepaalde personen omschrijft doch geenszins een automatisme inhoudt voor personen die zich op de Vluchtelingenconventie *juncto* artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of op artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet beroepen om asiel dan wel subsidiaire bescherming te verkrijgen.

2.2.2.2. Verzoeker verklaart een Afghaans staatsburger te zijn, geboren in Pakistan en op vijfjarige leeftijd vanuit Pakistan naar Afghanistan te zijn teruggekeerd. Hij geeft tevens aan dat zijn gezin na 2 à 2,5 jaar opnieuw naar Pakistan verhuisde. Terug in Pakistan was het leven voor hen, als Afghanen, zeer moeilijk.

In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden verblijf in Swabi, Pakistan en in Laghman, Afghanistan vermits (i) verzoekers verklaringen over de omzwervingen van zijn familie gebrekkig en incoherent zijn en het niet aannemelijk is dat verzoeker niet weet hoe lang zijn familie in Pakistan woonde toen hij daar werd geboren; (ii) verzoekers verklaringen over zijn familiaal netwerk in Afghanistan eveneens bijzonder

incoherent zijn; (iii) verzoeker inconsistente verklaringen aflegt over wanneer hij precies op een bepaalde locatie heeft gewoond; (iv) verzoeker bovendien tegenstrijdige verklaringen aflegt over het ogenblik en de manier waarop zijn broers zijn overleden en deze verklaringen op sommige vlakken zelfs strijdig is met de objectieve informatie; (v) verzoeker ook over de leeftijd en het overlijden van zijn moeder incoherente verklaringen aflegt; (vi) verzoekers verklaringen over de zes jaar die hij in Afghanistan heeft doorgebracht allerminst doorleefd overkomen nu hij enerzijds inconsistente verklaringen aflegt over zijn burens, hij niet op de hoogte blijkt te zijn van de naam van de grote rivier die naast Zerani stroomt en hij evenmin correct de waardeverhouding tussen de twee munten waarmee betaald kan worden in Laghman opgeeft; (vii) verzoekers kennis van de Afghaanse kalender hiaten vertoont nu hij wel de maanden kan opnoemen, maar ze niet in de correcte seizoenen kan plaatsen en hij geen informatie kan weergeven over de Pakistaanse kalender; (viii) verzoeker evenmin op de hoogte blijkt te zijn van het feit dat er andere verkeersregels gelden voor voertuigen in Afghanistan en Pakistan; (ix) het niet aannemelijk is dat verzoeker geen enkel woord Urdu kan spreken indien hij werkelijk jarenlang in Pakistan zou hebben gewoond; (x) het voorts ongeloofwaardig is dat verzoeker, naast zijn vader, geen enkele andere Afghaanse vluchteling kent die in het bezit was van een tijdelijke verblijfskaart voor Afghanen en hij bovendien niet wist of zijn vader zijn kaart ooit had moeten laten vervangen, noch of zijn vader ook voor verzoeker zo'n verblijfskaart kon aanvragen; (xi) verzoeker verder niet op de hoogte blijkt te zijn van de reden waarom de andere Afghanen die in Shomro, Pakistan woonden, Afghanistan hadden verlaten; (xii) het niet geloofwaardig is dat verzoeker zich niet kan herinneren of iemand van zijn gezin ooit naar de dokter is gegaan en (xiii) vermits geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden verblijfplaatsen en afkomst uit het district Qarghayi in de provincie Laghman, evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn vluchtrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

2.2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker middels zijn verklaringen niet aannemelijk maakt daadwerkelijk in Swabi, Pakistan en Laghman, Afghanistan te hebben verbleven, noch dat hij afkomstig is uit het district Qarghayi, in de provincie Laghman, Afghanistan.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het poneren van blote beweringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Aangaande de vaststelling dat hij niet op de hoogte is van de reden waarom zijn Afghaanse vader en moeder in Pakistan woonden op het ogenblik van zijn geboorte en hij zich evenmin met zekerheid kan uitdrukken over hun herkomst, merkt verzoeker op dat hij toen nog niet geboren was zodat het niet hoeft te verbazen dat hij niet weet waarom zijn ouders Afghanistan hebben verlaten, alsook waar zijn ouders precies gewoond hebben. Hij vervolgt dat alle beslissingen genomen werden door zijn ouders, dat hij nooit zelf besloten heeft om naar Afghanistan of naar Pakistan te verhuizen, noch om naar Europa te komen.

In dit verband merkt verzoeker nog op dat het in de Afghaanse cultuur niet vanzelfsprekend is voor een kind om vragen te stellen aan zijn ouders. Hij verwijst voorts nog naar de opmerkingen van zijn voogd en zijn advocaat gedurende het gehoor.

Naast het feit dat verzoeker geen enkel stuk bijbrengt ter staving van zijn bewering dat het in de Afghaanse cultuur niet vanzelfsprekend is als kind om vragen te stellen aan ouders, maakte hij hiervan geen melding tijdens zijn gehoor wanneer hem werd gevraagd naar de omzwervingen van zijn familie en de herkomst van zijn ouders. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker, die als enige van het gezin geboren werd in Pakistan - zijn overige broers en zus werden immers in Afghanistan geboren (administratief dossier, stuk 6, p. 19) - aan de hand van doorleefde, gedetailleerde en coherente verklaringen kan uiteenzetten om welke reden zijn ouders Afghanistan ontvluchtten, alsook consistente verklaringen kan afleggen over de herkomst van zijn ouders, *quod non*. Dat verzoeker nog niet geboren was op het ogenblik dat zijn ouders naar Pakistan verhuisde, doet hieraan geen afbreuk. Van iemand die in Pakistan is opgegroeid, terwijl de rest van zijn familie in Afghanistan was, mag immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij daarover enigszins duiding kan geven.

Over het overlijden van zijn twee broers verklaart verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij niet betwist dat Daesh pas in 2014 in Laghman aanwezig was en het bijgevolg onmogelijk is dat zijn broers door Daesh werden vermoord. Hij onderstreept dat hij niet ter plekke was toen zijn twee broers om het leven kwamen en hij dan ook niet weet wie zijn beide broers heeft gedood. De Raad merkt in dit verband op dat van verzoeker, die aangeeft dat de dood van zijn broers, de reden was dat zijn familie opnieuw naar Pakistan verhuisde (administratief dossier, stuk 6, p. 24), wel degelijk mag worden verwacht dat hij correcte en gedetailleerde verklaringen kan afleggen omtrent deze gebeurtenis zo deze zich in werkelijkheid zou hebben voorgedaan. Te meer nu hij zelf aangeeft dat zijn vader hem heeft ingelicht over dit incident (administratief dossier, stuk 6, p. 25).

Verzoeker voert verder aan dat het voor hem bijna onmogelijk is om een correcte inschatting te geven van leeftijden of data, dat het inderdaad onmogelijk is dat zijn moeder 25 jaar oud was toen zij overleed terwijl zijn broers 17 en 18 jaar oud waren toen zij overleden en dit nog voor het overlijden van hun moeder, en hij er geen reden voor heeft om te liegen over de leeftijd van zijn moeder. Daargelaten de vraag of verzoeker al dan niet moeilijkheden heeft met het geven van leeftijden en data, moet worden opgemerkt dat verzoeker zeer inconsistente verklaringen aflegt over het ogenblik en, daaraan gekoppeld, de plaats van overlijden van zijn moeder, hetgeen de geloofwaardigheid van zijn verklaringen ondermijnt. Zo gaf hij immers één dag na zijn aankomst in België, in het kader van de fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling (hierna: fiche NBMV), aan dat zijn moeder al vier jaar overleden was (administratief dossier, stuk 20). Op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geeft verzoeker dan weer aan dat zijn moeder één maand voor zijn vertrek uit Pakistan is overleden, dat hij vervolgens zes maanden onderweg was naar België, hetgeen allerminst te rijmen valt met zijn eerdere verklaringen. Het is evenwel opvallend dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen eerst aangeeft niet te weten waar zijn moeder zich bevindt, om zich daarna spontaan te corrigeren en te stellen dat zijn moeder overleden is toen hij in Pakistan was (administratief dossier, stuk 6, p. 20).

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift de motieven ongemoeid laat waar in de bestreden beslissing nog terecht wordt uiteengezet dat (i) verzoekers verklaringen over zijn familiaal netwerk in Afghanistan bijzonder incoherent zijn; (ii) hij inconsistente verklaringen aflegt over wanneer hij precies op een bepaalde locatie heeft gewoond; (iii) verzoekers verklaringen over de zes jaar die hij in Afghanistan heeft doorgebracht allerminst doorleefd overkomen nu hij enerzijds inconsistente verklaringen aflegt over zijn burens, hij niet op de hoogte blijkt te zijn van de naam van de grote rivier die naast Zerani stroomt en hij evenmin correct de waardeverhouding tussen de twee munten waarmee betaald kan worden in Laghman opgeeft; (iv) verzoekers kennis van de Afghaanse kalender hiaten vertoont nu hij wel de maanden kan opnoemen, maar ze niet in de correcte seizoenen kan plaatsen en hij geen informatie kan weergeven over de Pakistaanse kalender; (v) verzoeker evenmin op de hoogte blijkt te zijn van het feit dat er andere verkeersregels gelden voor voertuigen in Afghanistan en Pakistan; (vi) het niet aannemelijk is dat verzoeker geen enkel woord Urdu kan spreken indien hij werkelijk jarenlang in Pakistan zou hebben gewoond; (vii) het voorts ongeloofwaardig is dat verzoeker, naast zijn vader, geen enkele andere Afghaanse vluchteling kent die in het bezit was van een tijdelijke verblijfskaart voor Afghanen en hij bovendien niet wist of zijn vader zijn kaart ooit had moeten laten vervangen, noch of zijn vader ook voor verzoeker zo'n verblijfskaart kon aanvragen; (viii) verzoeker verder niet op de hoogte blijkt te zijn van de reden waarom de andere Afghanen die in Shomro, Pakistan woonden, Afghanistan hadden verlaten; (ix) het niet geloofwaardig is dat verzoeker zich niet kan herinneren of iemand van zijn gezin ooit naar de dokter is gegaan en (x) vermits geen geloof kan

worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden verblijfplaatsen en afkomst uit het district Qarghayi in de provincie Laghman, evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn vluchtrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. De motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die bijdragen aan het besluit dat het door verzoeker uiteengezette relaas ongeloofwaardig is, blijven aldus overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de pertinente motivering dienaangaande onverminderd overeind en wordt deze door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.2.2.5. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2.6. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiare beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiare beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiare beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Qaraghyi in de provincie Laghman, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiare beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken. De talrijke documenten die verzoeker over de situatie in Afghanistan in zijn verzoekschrift citeert, kunnen immers niet dienstig worden aangebracht vermits een algemene verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaat. Verzoeker dient immers enig verband met zijn persoon aannemelijk te maken, waar hij evenwel omwille van het bovenstaande in gebreke blijft.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiare beschermingsstatus.

2.2.5. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER